Telefon № 11. Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 1,— złoty. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tym podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 30 groszy. Reklamy przed działem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. Prenumerata płatna z góry. Ogłoszenia płatne natychmiast — Wydawca, drukiem i nakładem: Władysława Wesołowskiego w Nowem. Odpowiedz. przyjmuje: Władysł. Wesołowski, Nowe.

Nr. 16. Nowe, sobota 22-go kwietnia 1939 r. Rok XVI.

Baczność fałszywe monety.

W roku ubiegłym i bieżącym na terenie województwa Pomorskiego zanotowano rozpowszechnianie fałszywych monet 2, 5 i 10 zł. Ofiarą fałszerzy padają w pierwszym rzędzie kupcy, oraz ludność wiejska, która na targach i jarmarkach sprzedaje ziemiopłody, nierogaciznę i konie.

By uniemożliwić rozpowszechnianie fałszywych monet ostrzega się ludność i zaleca ostrożność, a w wypadku wątpliwości co do autentyczności monety, by zwracała się szczególnie na jarmarkach i targach do służbowych policjantów i wskazała te osoby, które podejrzaną monetę wpłaciły.

W obliczu nowych wydarzeń na Bałkanach.

Zajęcie Albanii przez Włochy stanowi dla Jugosławii fakt ogromnej wagi i jest równocześnie sygnałem ostrzegawczym. Swiadczy ten fakt o tym, że półwysep bałkański staje się przedmiotem podwójnej, ułożonej z góry ofensywy niemieckiej i włoskiej. Wprawdzie Albania stanowiła i tak rodzaj protektoratu włoskiego, jednakowoż król Zogu, obecnie wygnaniec, próbował ostatnio przeciwstawiać się wpływom włoskim, a w końcu rzucił hasło oporu, które, chociaż w rezultacie bezskuteczne, stanowiło jednak najwymowniejszy protest przeciw najazdowi.

Granica bezpośrednia między Jugosławią a Włochami znacznie się zwiększyła po dokonanym podboju Albanii. Od nowej granicy w Albanii do granicy jugosłowiańsko-bułgarskiej jest zaledwie 120 klm. Korytarzem tym zmierza linia kolejowa z Belgradu przez Skoplje do Salonik. Tak się przedstawia nowa rzeczywistość w tych stronach Bałkanów, rzeczywistość nie wymagająca żadnych komentarzy.

Mimo to w Belgradzie i w całej Jugosławii panuje zupełny spokój, prasa omawia ostatnie wydarzenia w tonie nader powściągliwym i dyplomatycznym, a Włochy udzieliły nawet Jugosławii dobrego stopnia z zachowania w tym tak niebezpiecznym momencie. Trudno przypuścić, aby zewnętrzny spokój i niezwykłe wprost umiarkowanie wypływały z nieświadomości sytuacji po tylu przykładach, danych w ostatnich czasach zarówno przez Niemcy, jak i przez Włochy. Głęboko tkwi w pamięci wspomnienie o zawsze żywym antagoniźmie jugosłowiańsko-włoskim, z czym się wiąże myśl o walkach o Zadar i Riekę. Przyczyny więc wstrzemięźliwości jugosłowiańskiej leżą gdzie indziej.

Jugosławia ma poczucie swojej siły, stawiającej ją na czele państw bałkańskich. To samo odnosi się do Turcji, która jednakowoż po obcięciach terytorialnych jest państwem azjatyckim ze stosunkowo niewielką filią w Europie. Armia jugosłowiańska jest świetna, a żołnierz jest niezwykle bitny. Odnosi się to zarówno do Serbów, którzy umieli skutecznie w czasie Wielkiej Wojny przeciwstawiać się Austriakom i zadawać im ciężkie klęski, jak i do Chorwatów i Bośniaków. To poczucie siły kojarzy się jednak z krytycyzmem, każącym przeprowadzać porównania między sobą, a potężnymi, zaborczymi sąsiadami Włochami i Niemcami. W sytuacji, stworzonej przez ostatnie wypadki, Jugosławia zdaje sobie sprawę, że nie sprostała by podwójnemu koncentrycznemu atakowi, do którego mogła by się również przyłączyć Bułgaria, która dotąd ma żal z powodu podziału Macedonii.

Jest rzeczą znamienną, że obecny rząd pana Cvetkowicza, tak odmienny w orientacji wewnętrznej, jak i, należy przypuszczać, zagranicą od swego poprzednika, gabinetu pana Stojadinowicza, pozornie kontynuuje ostrożną linię tego ostatniego. Sympatie, wynikające z podobieństwa ustrojów wewnętrznych odpadły. Złudzeniom o aktach zaboru również położony został kres. Wskutek tego bardzo wiele przemawia za tym, że obecna rezerwa Jugosławii ma charakter raczej prowizoryczny i taktyczny, niż zasadniczy. Rząd jugosłowiański czeka na kroki Anglii i Francji i po wyklarowaniu się sytuacji z tej strony może dopiero powziąć decyzje w sprawie bardziej stanowczej i samodzielnej postawy.

Jugosławia nie dała jeszcze odpowiedzi bezpośredniej na ofensywę włosko-niemiecką, przedsięwziętą na Bałkanach, której ofiarą padła już Albania, która dała się mocno odczuć Rumunii i lada chwila może stać się groźnym niebezpieczeństwem dla Grecji. Nastąpiła jednakowoż odpowiedź pośrednia na innym terenie — wewnętrznym.

Dzieło konsolidacji wewnętrznej Jugosławii usunięcia zatargów wewnętrznych, stanowiących główne źródło słabości państwa i nadziei jego wrogów, posuwa się szybko naprzód. Swiadczą o tym pertraktacje prowadzone w Zagrzebiu między przywódcą chorwackim, dr. Włodzimierzem Maczkiem a premierem Cvetkowiczem. Stanowią one, jak powszechnie mówią, doniosły etap, pozwalający optymistycznie patrzeć na możliwość rozwiązania spornych dotąd problemów. Chorwaci są zwarci i solidarni, znaczna większość opinii serbskiej zdaje sobie sprawę z konieczności pojednania, na stanowisku analogicznym do chorwackiego stoją Słoweńcy. Najważniejszy jednak argument na rzecz zgody i konsolidacji stanowi sytuacja zagraniczna, a przede wszystkim ofenzywa państw totalistycznych.

Minął okres, kiedy pewne, zresztą niezbyt liczne grupy radykałów chorwackich, mogły oglądać się na Austrię czy Węgry i nie obawiać się zbytnio Włochów. Miejsce Austrii zajęły obecnie potężne Niemcy hitlerowskie, które w znacznej części uzależniły od siebie Węgry. Włochy w porozumieniu z Niemcami podjęły wielką ofenzywę na Bałkanach, pozwalającą przypuszczać, że wspólnicy podzielili Bałkany między siebie.

W tym momencie wszystkie szczepy jugosłowiańskie są narówni zagrożone przez napór potężnych przeciwników. Żaden z nich nie może liczyć na poparcie z zewnątrz przeciw wewnętrznemu przeciwnikowi. Jeśli chcą uratować swoją niezawisłość, to muszą się pojednać. Zmiana orientacji wewnętrznej w Jugosławii w kierunku pojednania między szczepami, decentralizacji i demokratyzacji stanowi bardzo wyraźną, choć nie bezpośrednią odpowiedź, na ostatni etap ofenzywy włosko-niemieckiej.

Wyniki podróży ministra Hudsona.

Jak wynika z oświadczeń ministra Hudsona i jego współpracowników, wyniki podróży są korzystne, gdyż poszczególne państwa wyraziły chęć zacieśnienia stosunków gospodarczych z Anglią i wykazały zrozumienie dla żądań Hudsona — zwiększenia importu towarów brytyjskich.

Z krajów, w których niedawno gościł Hudson, wysłane będą wkrótce do Londynu delegacje gospodarcze dla przeprowadzenia pertraktacji w sprawie zwiększenia wymiany towarowej. I tak ze Sztokholmu wyjedzie w niedługim czasie 25-osobowa delegacja, złożona z przedstawicieli szwedzkich związków eksportowych i przemysłu, a z Finlandii przybędzie delegacja sfer gospodarczych dla kontynuowania rozmów w sprawie zwiększenia importu brytyjskiego do Finlandii.

Stosunki handlowe z Danią określił min. Hudson jako zadawalające; wpynęła na to dodatkowa umowa z marca br., w której przyznano Anglii większe kontyngenty importowe. Również w stosunku do Norwegii Anglicy nie wysuwają żadnych życzeń, gdyż bilans obrotów handlowych norwesko-angielskich jest prawie zrównoważony.

Rosja wysyła delegację do Londynu, która rokować będzie w sprawie zawarcia nowego układu handlowego wzamian za umowę z r. 1934.

Podczas gdy w Polsce i Z. S. R. R. min. Hudson prowadził rozmowy z czynnikami oficjalnymi i sferami gospodarczymi, to w Szwecji i Finlandii pertraktacje ograniczyły się tylko do zainteresowanych sfer przemysłowych, handlowych i bankowych. Przy tej okazji importerzy szwedzcy i fińscy krytykowali ostro przestarzałe metody angielskiej organizacji sprzedaży, wytykając w szczególności, że eksporterzy brytyjscy mało się starają o zdobycie klienteli i często nie uwzględniają żądań i próśb swoich odbiorców. Na licznych przykładach wskazano, że ceny angielskie są wyższe niż innych eksporterów, że przedsiębiorstwa brytyjskie, wskutek dużych zamówień krajowych w związku ze zbrojeniami Anglii, nie mogą dostarczyć Szwecji i Finlandii towarów w żądanych terminach, że zainteresowanie klientem jest niedostateczne.

Tym się tłumaczy, że oba kraje zmuszone były powiększyć import z Niemiec i innych państw. Prócz tego niektóre szwedzkie gałęzie przemysłu, które chętnie nabywały by towary angielskie, nie mogą tego zrobić, ponieważ muszą, na zasadzie międzynarodowych umów kartelowych, sprowadzać te artykuły z Niemiec.

Minister Hudson wysłuchał pilnie wszystkich skarg i postulatów kupców i przemysłowców i wyraził nadzieję, że w czasie pertraktacji londyńskich obie strony osiągną w wielu punktach porozumienie.

Delegacje poszczególnych państw, które przybędą w ciągu kwietnia do Londynu, pertraktować będą zarówno w sprawie importu towarów angielskich, jak i eksportu swoich towarów do Anglii. Poruszane mają być również sprawy ew. kredytów na finansowanie importu angielskiego.

Czy już dałeś na Pożyczkę Przeciwlotniczą?

Lwów w łaskach Fortuny.

W ciągnieniu trzeciej klasy czterdziestej czwartej Loterii Klasowej szczególnymi względami kapryśnej bogini Fortuny cieszył się Lwów. W tamtejszych kolekturach bowiem zostały nabyte losy, na które padły największe wygrane spośród 6.800 przewidzianych w planie.

Wygrana główna — 150.000 zł padła na nr 105.882, a podzielili się nią przeważnie mieszkańcy Lwowa. Własnością Lwowian był także nr 958, który wygrał 75.000 złotych. Ponadto przypadł Lwowianom w udziale cały szereg pomniejszych wygranych, tak, że ogółem Lwów stał się bogatszy o przeszło 300.000 złotych.

W dniu 6 maja rozpocznie się ciągnienie klasy czwartej. Wylosowanych będzie ogółem 55.400 wygranych na sumę 21.197.250 złotych. W ostatnim dniu ciągnienia, tj. 26 maja, wyciągnięta będzie z koła główna wygrana — milion złotych, a ponadto plan przewiduje jeszcze między innymi: trzy wygrane po 100.000 złotych, sześć po — 75.000 zł, dziesięć po — 50.000 zł, piętnaście po — 25.000 zł, itd.

Przy sposobności przypominamy o konieczności wczesnego odnawiania losów do następnej klasy, gdyż w ten tylko sposób uniknąć można zbędnych komplikacyj, na które narażają się spóźnieni nabywcy.

Syntetyczne witaminy i sztuczna „witaminizacja" pożywienia.

W chwili obecnej istnieją dobrze opracowane i stosowane na skalę przemysłową metody ekstrakcji witamin z materiału roślinnego i zwierzęcego, prowadzące do otrzymania preparatów bardzo skoncentrowanych, a nawet czystych. Niezależnie od tego możliwe jest w pewnych wypadkach uzyskanie czystych witamin na drodze wyłącznie chemicznej. I tak np. chemik może dziś przy pomocy skomplikowanych wprawdzie, ale praktycznie wykonalnych manipulacji otrzymać witaminę C (przeciwszkorbutową), witaminę A, wreszcie z ergostbrolu, występującego obficie w grzybach i drożdżach, potrafi otrzymać za pomocą odpowiedniego naświetlania lampą kwarcową witaminę D (przeciwrachityczną).

Sukcesy preparacji witaminowej wywołały pojawienie się na rynku farmaceutycznym a nawet spożywczym, najróżnorodniejszych produktów, zawierających życiodajne witaminy w stanie niekiedy bardzo skoncentrowanym. Bezkrytyczne i przesadne stosowanie tych preparatów, szczególnie na użytek dzieci, chorych, kobiet ciężarnych, lub karmiących może przynieść często więcej szkody, niż pożytku

Ze względu na bardzo mgliste wiadomości o roli witamin w organiźmie, ustalenie ścisłych reguł i norm natrafia na trudności. Wydaje się jednak rzeczą pewną, że zespół wszystkich nieodzownych witamin w ilościach wymaganych przez organizm zapewnia równowagę jego funkcji życiowych. Jej zachwianie, spowodowane przez niedobór jakiejś witaminy, zaznacza się zaś w sposób szczególnie katastrofalny wtedy, gdy, jak wykazały badania, brakowi jednej witaminy towarzyszy nadmiar innej. Zbytek może więc być również szkodliwy, jak brak.

Dobór i dawkowanie witamin w naturalnym pożywieniu odpowiednio urozmaiconym i mieszanym bardzo dobrze odpowiada potrzebom człowieka, lub zwierzęcia. Standaryzowana przeróbka produktów spożywczych przez wielki przemysł, powodująca często niszczenie, lub usuwanie witamin (np. przy produkcji konserw lub mąki), wprowadzenie zastępczych środków spożywczych w czasie wojny, a w niektórych państwach również w czasie pokoju — znacznie komplikuje zagadnienie witamin i uniemożliwia liczenie na naturalny ich dobór w codziennym, dowolnie urozmaiconym jadłospisie. Powyższe względy nasuwają więc potrzebę sztucznej „witaminizacji" pożywienia. Najprostszym bodaj i najlepszym sposobem jest wzbogacenie zasobów witaminowych jadalnych roślin i zwierząt na drodze możliwie najbardziej naturalnej. W niektórych krajach utrzymuje się np. krowy i kury na specjalnej diecie roślinnej, bogatej w witaminę C, uzupełnianej tranem i drożdżami, dzięki czemu zarówno mleko, jak i jaja zawierają znaznie więcej witamin, niż zwykle. Próbowano również, z dobrym zresztą wynikiem, naświetlań kury w okresie lęgu lampami kwarcowymi; składane przez nie jaja zawierały później wysokie normy witaminy D i wykazywały działanie przeciwrachityczne.

Nie jest to jednak sposób jedyny. W Ameryce na przykład stosuje się w pewnych wypadkach zupełnie bezpośrednie uzupełnianie pokarmów preparatami czystych — albo bardzo skoncentrowanych witamin. W wielu miastach U. S. A. dodaje się do mleka ekstrakty tranowe, zawierające witaminę D. W całym szeregu gałęzi amerykańskiego przemysłu spożywczego uzupełnia się obecnie produkty również witaminami B, B 1, a nawet C. Aby to zrealizować należało pokonać wiele trudności, wynikających z małej trwałości tych witamin i ich wrażliwości na wysoką temperaturę i tlen powietrza.

Oczywiście, wszystkie te zabiegi muszą być dokonywane pod stałym nadzorem biologów i lekarzy, gdyż ze względów, o których wyżej wspomniano, wszelka dowolność może tu przynieść wyniki niepożądane, a nawet szkodliwe.

Nowy rodzaj autografów.

W Anglii weszła w modę nowa mania zbierania autografów. Gonitwa za autografów gwiazdy czy gwiazdora filmowego odbywa się w ten sposób, że do podpisu podaje się nie fotografię, jak dawniej, lecz... banknot. Banknoty z takim podpisem są bardzo cenione przez zbieraczy i uzyskują cenę wyższą od nominalnej. Inicjatorem, mimowolnym zresztą, tego nowego sportu stał się pewien amator autografów, który nie mając nic innego w danej chwili dał do podpisu banknot 10-szylingowy. Banknot ten sprzedał później za 15 — szylingów, drugi zaś właściciel autografu dał banknot za 35 szylingów. W ten sposób narodziła się nowa odmiana kolekcjonowania autografów.

Czy wiecie, że...

— Jeden Amerykanin na pięciu nosi okulary.

— Ryż jest potrawą, której konsumuje się codziennie największe ilości na świecie.

— Dorosły człowiek posiada od 130.000 do 150.000 włosów.

— Stolica Stanów Zjednoczonych — Waszyngton — zbudowana została i nadal rozbudowuje się według planów francuskiego architekta l'Enfant.

Kto najwięcej zarabia.

Ministerstwo Finansów Stanów Zjednoczych A. P. ogłosiło wielki raport na 1132 stronicach o sumach wypłaconych w ciągu ostatniego roku rozmaitym dyrektorom przedsiębiorstw, aktorom filmowym, bokserom, itd. Oto kilka cyfr, zapożyczonych z tego raportu. Dla łatwiejszej orientacji podajemy sumy w złotych: Louis Mayer, producent filmowy — 6 milionów zł, Grete Garbo — 2.500.000, Thomas Wattson przemysłowiec — 2.000.000, Joan Grawford — 1.800.000, W. Gifford, naczelnik telefonów w Nowym Jorku — 1.800.000, Clark Gable — 1.500.000, Claudette Colbert — 1.200.000, W. Knudson, prezes towarzystwa General Motors — 1.150.000, William Powell — 1.100.000, Gary Cooper — 1.080.000, Kay Francis — 1.050.000, Sonia Henie — 1.000.000. złotych. Zaznaczyć należy, że magnat prasowy, Randolph Hearst, doszczętnie zrujnowany, zarobił jednak, jako dziennikarz, ponad 2.500.000 miliona złotych. Ponad 50.000 osób zarobiło w Stanach Zjednoczonych w ciągu roku po 800000 zł.

Kongres prestigitatorów.

W Paryżu odbędzie się oryginalny kongres międzynarodowy: żonglerów i prestigitatorów. Z tej okazji odbędzie się wielki wieczór artystyczny, na którym popisywać się będą specjaliści z całego świata. Prasa paryska wyraża pewne obawy... w związku z zapowiedzianym obiadem w Ratuszu, na którym obecni będą wszyscy uczestnicy kongresu. Niektórzy sądzą, że Rada Miejska nie będzie miała wielkiego kłopotu z aprowizowaniem gości, skoro każdy z nich może w odpowiedniej chwili wyciągnąć z kieszeni królika lub parę gołębi.

Obwieszczenie

w sprawie tępienia szczurów w obwodzie gminy miejskiej Nowe.

Wobec znacznego rozpowszechnienia plagi szczurów jako roznosicieli zarazy, w interesie zdrowia publicznego zarządam na podstawie § 2 rozporządzenia Wojewody Pomorskiego z dnia 14. V. 1932 (Pom. Dz. Woj. Nr. 12 poz. 186) i zarządzenia Starosty Powiatowego Świeckiego z dnia 5 kwietnia 1939 Nr Z-7/2 na obwód gminy miejskiej Nowe co następuje:

Wszyscy właściciele, zarządcy i dzierżawcy realności na terenie gminy miejskiej Nowe obowiązani są na swoich wzgl.-zarządzanych przez siebie posesjach wyłożyć truciznę na szczury w miejscach najodpowiedniejszych i w sposób im podany przez apteki i drogerie przy nabywaniu trucizny.

Truciznę należy wyłożyć w terminie od dnia 25—27 kwietnia 1939 r., po czym pozostałe resztki usunąć.

Przy tępieniu szczurów należy posługiwać się wyłącznie trucizną „pasta fosforowa", którą nabywać można bez zezwolenia władzy policyjnej w aptekach i drogeriach, posiadających koncesję na sprzedaż środków trujących.

Aby uniknąć otrucia zwierząt domowych, jak drobiu, kotów, psów itp., należy wyłożenie trucizny poprzedzić powiadomieniem wszystkich lokatorów danej realności, dając im przez to możność zamknięcia tych zwierząt na czas trwania odszczurzania.

Zarządzenie niniejsze jest ogólne, to znaczy obowiązuje bezwzględnie wszystkich właścicieli wzgl. zarządców i dzierżawców realności włącznie gmachów urzędowych, położonych w obrębie gminy miejskiej Nowe.

Wyznaczony wyżej termin odszczurzania musi być bezwzględnie dotrzymany. Upoważnieni delegaci przeprowadzać będą ścisłą kontrolę, czy w wszystkich realnościach wyłożono truciznę w oznaczonym terminie. Jako dowód, że truciznę nabyto i wyłożono, otrzymują osoby kupujące truciznę od sprzedawcy poświadczenie zakupu. Poświadczenie to należy kontrolującym funkcjonariuszom przedłożyć.

Winni niewypełnienia obowiązków, wynikających z niniejszego zarządzenia, ulegną w myśl § 3 cyt. rozporządzenia karze grzywny do 60 zł lub aresztu do 4 dni.

Nowe, dnia 19 kwietnia 1939 r.

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Wielki jarmark na bydło i konie

odbędzie się w Nowem w czwartek, dnia 27 kwietnia 1939 r.

Zarząd Miejski

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Obwieszczenie.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16. III. 1938 r. i z dnia 30. VI. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 373) wprowadziło obowiązek odgraniczenia posiadłości i działek od ulic, dróg publicznych oraz placów publicznych ogrodzeniem wzgl. odgraniczeniem przewiewnym, wykonanym w jednakowej wysokości i o jednolitym typie dla ulicy, drogi lub placu albo ich części, przedstawiających element, wyraźnie wyodrębniający się z całości. Poza tym ogrodzenia powinny odpowiadać charakterowi otoczenia i nie powinny powodować zeszpecenia otoczenia albo krajobrazu. Nadto rozporządzenie wprowadziło obowiązek wznoszenia ogrodzeń przewiewnych pomiędzy poszczególnymi działkami.

Podając powyższe do wiadomości, Zarząd Miejski prosi wszystkich właścicieli nieruchomości o dostosowanie swych ogrodzeń do wymogów wspomnianego rozporządzenia i pomalowanie farbą olejną. Płoty winny być wykonane ze sztachet heblowanych. Jednolity wzór płotów został ustalony przez Komisję Budowlaną dla poszczególnych ulic wzgl. ich części i jest wyłożony do wglądu w biurze Zarządu Miejskiego w godzinach urzędowych od 8—12. Tak samo wyłożono do wglądu ustalone kolory farb olejnych, którymi płoty mają być pomalowane.

Ktokolwiek z właścicieli nieruchomości zamierza rozpocząć naprawę względnie postawienie nowego płotu winien zwrócić się do Zarządu Miejskiego o informacje co do do zarysu płotu i koloru farby. W wypadku bowiem postawienia płotów względnie pomalowania ich niezgodnie z ustalonym wzorem, Zarząd Miejski zmuszony będzie na podstawie wspomnianego rozporządzenia zarządzić zerwanie wzgl. dostosowanie płotów do ustalonych wymogów.

Z uwagi na zbliżający się okres letni oraz z uwagi na konieczność podniesienia wyglądu estetycznego miasta na II Targi Meblowe, które mają się odbyć od 25. VI. do 9. VII. 1939 r., Zarząd Miejski prosi wszystkich właścicieli nieruchomości o bezzwłoczne przystąpienie do porządkowania i malowania płotów.

Nowe, dnia 13 kwietnia 1939 r.

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Obwieszczenie.

Zarząd Miejski podaje do publicznej wiadomości, że dnia 19 maja 1939 o godzinie 8-mej rano odbędzie się w lokalu p. Borkowskiego w Nowem szczepienie ochrone przeciw ospie. Oględziny odbędą się w tym samym lokalu dnia 25 maja 1939 o godz. 8-mej.

Szczepieniu podlegają:

1. po raz pierwszy wszystkie dzieci, urodzone w roku 1938,
2. powtórnie wszystkie dzieci, urodzone w roku 1932,
3. ponadto wszystkie osoby, dotychczas w ogóle nieszczepione po raz pierwszy i powtórnie.

Rodzice względnie przełożeni winni baczyć, by dzieci w dniu szczepienia były należycie wymyte oraz zaopatrzone w czystą bieliznę.

Nowe, dnia 15 kwietnia 1939 r.

(—) Kuchczyżski, Burmistrz.

W niedzielę, dnia 23 kwietnia 1939 o godzinie 16-tej odbędzie się uroczyste poświęcenie lokalu Ośrodka Zdrowia w Nowem (ul. Sądowa nr 8) na które wszystkich obywateli uprzejmie się zaprasza.

Koło Przyjaciół Ośrodka Zdrowia w Nowem

wystawi tegoż dnia na sali p. Borkowskiego pełną humoru komedię p. t.

„Janek Doktorem".

Początek punktualnie o godzinie 20-tej.

Ceny miejsc:
I miejsce 1,49 zł, II miejsce 0,99 zł,
III miejsce 0,49 zł.

Po przedstawieniu odbędzie się zabawa taneczna.

Przedstawienie dla młodzieży odbędzie się w sobotę, dnia 22 bm. o godzinie 18-tej.

Wstęp: dla młodzieży szkolnej 20 gr, dla młodzieży starszej 40 gr.

Czysty dochód przeznacza się na dożywianie biednych niemowląt i leczenie gruźliczo chorych.

Zarząd.